

A Józsai Szépkorúak Klubjának második negyedévi tevékenysége

Az áprilisi hónap Tojásfa díszítéssel kezdődött a Tócsó-patak melletti játszótéren, ahol nyugdíjasaink is aktívan szorgoskodtak.

Április 20-i összejövetelünkön elevenítettük fel a húsvéti locsolkodás, és klubunk sok asszonykáját locsolóversek kíséretében jól meg is locsolgattuk. Nem volt hiány a sok színestojásban sem, melyet a szépkorú „legények” szívesen fogadtak.

Az Anyák-napi ünnepséget, megemlékezést május 4-én tartottuk a klubban: kis köszöntő műsorunkat a megjelentek/asszonyok szívesen és meghatóan fogadták.

Május 6-án egy kis csoporttal a kismacsi nyugdíjasoknál vendégeskedtünk, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Köszönjük a meghívást és a szíves vendéglátást!

Ebéd utáni szalonnasütést szerveztünk a Grundon május 11-én. Jót szalonnáztunk késő délutánig, a kikapcsolódás kellemes élményt hozott, feledtetve a szürke hétköznapi nehéz terheit.

Görbeházán is vendégeskedtünk egy kis csoporttal az ottani nyugdíjasok meghívására. Köszönjük a kedves meghívást és a szíves vendéglátást, igazán jól éreztük magunkat!

Május 25-én kihasználtuk a szép időt, fürdőzni voltunk a kerekestelepi strandon, amely szintén jó kikapcsolódás volt, és gyógyulásként is értékeltük.

Szépkorúak Klubjaként 1 évesek lettünk, ezt ünne-

peltük egy kis műsoros rendezvénnyel, melyre a finom csülökpörkölt ebédet újra csak Béla bácsi főzte, köszönet érte. Az ebéd után pedig már kikapcsolódás volt a poharzagatás közben a beszélgetés.

Június 4-én részt vettünk a Községi Ház Családi Júnialis rendezvényén, besegítettünk a vendéglátásba, felszolgálásba.

* * *

Június 10-én egynapos kirándulásra indultunk autóbusszal. Ennek első állomása Nagyar község volt, ahol meglátogattuk a Luby-kastélyt, melyet a „Rózsakirály”, Luby Géza építtett 1879-ben, menyasszonya érkezésére. A kiváló túravezetést követően egy kisfilmet is megnéztünk, amely a Luby-család és Petőfi Sándor jó kapcsolatáról, s a költő itteni tartózkodásáról adott tájékoztatást. Elidőztünk Magyarország legnagyobb rózsakertjében, valamint a Pálmaházban: fagyiztunk, és a majd milliányi csodás illatozó rózsza között pihengettünk.

A település határában meglátogattuk a Petőfi fa csonkját, melyet az idők során ezer vihar tépett, de a helybeliek nagy becsben tartják az óriás koronájú több száz éves volt öreg tölgyet, melynek a környezete rendezett pihenőhely.

Ezek után Szatmárcsékére, a Kölcsey Kúriába ve-

zetett az utunk. A korszerű tárlatvezetés bemutatta Kölcsey Ferenc (1790-1838) életét, aki itt él: 1815-től haláláig, és itt írta a magyar nemzeti imájává vált versét, az 1823-ban született Himnuszot.

Innen tovább haladtunk Tiszakóródra, ahol is a Bukógátat és környezetét, a Tisza és a Túr találkozásánál csodálhattuk meg, élvezve a friss levegőt, és kedves klubtagunk, Irénke néni szavaltát, aki Petőfi Sándor Tisza című versét adta elő nekünk. Ezen szépséges táj adta élményeket leginkább csak lefesteni lehetne, mintsem leírva érzékeltetni, ezért ajánlom megtekintésre mindenkinek.

A túristavándi vízimalom volt a következő állomásunk, amely népi stílusban épült szerkezetével, három alulcsapós vízikerekével Európa egyetlen ilyen felépítésű és méretű vízimalma, a ma is működő verziót a Mária Terézia kori 1752-es írásos emlékekhez kötik, bár egyes feltételezések szerint korábban építették. A valóban ma is működőképes, több évszázados mesterművet látni, megcsodálni ugyancsak mindenkinek ajánlom.

Nagy élményt nyújtó, igazi kikapcsolódás és feltöltődés volt ez a kirándulás, a végén érzett jóleső fáradtság igazán megérte.

A szépséges látványokért, a jól szervezett kirándulásért köszönet a klubvezetőnknek, Pannikának.

Tisztelettel a klub nevében:
Gorzás Antal

